

med tonen A. Det är som om melodin speglar sig i ett kalejdoskop som hela tiden visar den i nytt ljus.

Mozart skrev åtskilliga verk i form av Tema med variationer, allt från ti-
oåringens 7 variationer över visan Willem van Nassau (K25) fram till 8 va-
riationer över visan Ein Weib ist das herrlichste Ding (K613 – daterad mars
1791, ett halvår innan han rycktes bort). Mellan dessa verk finns ytterligare
fjorton variationsverk över teman från visor eller ur kända operor av Salieri,
Grétry, Gluck, Paisiello, Sarti ... Man har länge trott att de tolv variatio-
nerna i C-dur över visan "Ah, vous dirai-je, Maman" skrevs i Paris sommaren
1778 som Mozarts sjätte verk av detta slag. Kanske hade han fått i uppdrag
att undervisa någon mycket ung elev trodde man. Men numera lutar man
åt att stycket tidigast kan ha skrivits 1780, och troligare i Wien 1781/82.
Manuskriptet är inte fullständigt bevarat, och i den första tryckta utgåvan
(1787) anges tonsättarens namn till A W (!) Mozart, och visans namn är
inte angiven. Musiken är nu inte alls, trots visans enkla modell, lättspelad,
men den utstrålar charm och har glimten i ögonvrån, och visst känner vi
alla igen melodin. Tro för all del inte att den är svensk bara för att vi har
införlivat den med vår visskatt med texten "Blinka lilla stjärna där". Nej då,
melodin är av franskt ursprung (därav kanske också missuppfattningen om
tillkomstplats och tid).

Stjepan Sulek växte upp i dåvarande Jugoslavien, närmare bestämt i
Zagreb, Kroatien, och var verksam som violinist, dirigent, tonsättare och
kompositions lärare till flertalet kroatiska tonsättare, som kom att utveckla
en betydligt mer modern stil än Sulek själv. Han trivdes bäst i en stil som
hör hemma hos Brahms, Rachmaninov och Mahler. Bland hans många
verk kan nämnas operor, åtta symfonier och solokonsert för piano, cello,
violin, fagott m.fl. 1973 komponerade han på beställning från International
Trombone Association en sonat för trombon och piano som han kom att
kalla *Vox Gabrieli*, dvs. ärkeängeln Gabriels röst, och det är den som inleder
denna personliga vision av apokalypsen. Sulek har en vidunderlig förmåga
att förena barock polyfoni, motorisk rytm och klassisk balans med pas-
sionerad senromantisk känslostyrka. Verket har kommit att ingå i de flesta
trombonisters repertoar.

Anders Flodin undervisar sedan 1996 i musikteori, komposition och
arrangering vid musikhögskolan vid Örebro universitet. Han har studerat
för bland andra Olov Helge i Örebro och Olav Anton Thommessen vid
Norges Musikhögskola, men också i Bratislava och Prag. Cadenza per
pianoforte uruppfördes av Mats Jansson under festivalen Beyond the border
i Yokohama i oktober 2016.

Stig Jacobsson

Nästa konsert i LKF:s regi blir 11 februari: flöjt & piano med Kristina Ersson och
Rikke Sandberg. Linköpings symfoniorkester bjuder på nyårskonsert 31 december
och Östgöta Blåsarsymfoniker
på musik ur La Traviata 5 januari.

www.linkopingkammarmusik.se

TROMBON & PIANO

Håkan Björkman
Mats Jansson

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
26 november 2017 kl. 16.30

Konserten ges i samverkan med Östergötlands museum
och med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping,
Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Erich Wolfgang Korngold 1897–1957	ur Die Tote Stadt: Mariettas Lied
Carolina Calvache	Trombonsillo
Alessandro Besozzi 1702–1793	Sonata för altbasun och piano
Anna-Lena Laurin f. 1962	Piece to Irina
Søren Hyldgaard f. 1962	Concerto Borealis
Arvo Pärt f. 1935	Spiegel im Spiegel för cello och piano
	☞ff☞
Wolfgang Amadeus Mozart 1756–1791	12 variationer över ”Ah, vous dirai-je, Maman” K265/300e
Stjepan Sulek 1914–1986	Sonata vox Gabrieli
Anders Flodin f. 1961	Cadenza per pianoforte (2016)
Robert Schumann 1810–1856	Tre romanser
Erich Wolfgang Korngold 1897–1957	ur Die Tote Stadt: Tanzlied des Pierrot

Erich Wolfgang Korngold fick sitt andranamn efter Mozart, och även han blev ett anmärkningsvärt underbarn. Redan som femåring spelade han fyrhändigt med sin far, vid sju komponerade han sånger och pianostycken. Nioåringens kantat prisades av Gustav Mahler, elvaåringen presenterade på Wiens Hovopera danspantomimen Der Schneemann för självaste kejsar Franz Joseph! Som 23-åring presenterade han samtidigt i Hamburg och Köln den opera som blivit hans mest berömda, *Den döda staden* – en stämningfull opera om sorg och drömmar till vilken han själv och fadern skrivit librettot.

Carolina Calvache föddes i Colombia och började studera pianospel vid sex års ålder. Redan som fjortonåring började hon intressera sig för jazzmusik, inte minst efter att ha hört Miles Davis, Tito Puente och Chick Corea. Hon har idag New York som bas för sitt musicerande. Men hon har också undervisat i pianospel i Chennai Indien. 2014 lanserade hon sitt första album, kallat Sotareno.

Alessandro Besozzi var en italiensk tonsättare och oboist verksam hos hertigen av Parma tillsammans med såväl sin far som sina bröder, därefter i Turin vid Karl Emmanuel III:s hov. Han konserterade runt om i Europa, bland annat i Paris. Han komponerade i huvudsak för sin egen oboe, men också många verk för flöjt och den nu aktuella sonaten i B-dur för alttrombon och piano.

Anna-Lena Laurin är en av många kvinnliga svenska tonsättare som på senare år kommit att nästan dominera svenskt musikskapande. Hon har till stor del ägnat sig åt jazzmusik, både som pianist och tonsättare. Den Irina som nämns i titeln är den ryska pianisten Irina Emeliantseva som också uruppförde stycket i Brjansk, västra Ryssland, sommaren 2016.

Søren Hyldgaard är en dansk tonsättare av främst filmmusik (inte bara danska!), ett trettiotal, men har också gett ut ett antal album med New Age-musik. Han växlar fritt och bekymmerslöst mellan olika genrer, och hans musik har många gånger belönats med hedrande priser och omdömen. Hans film När livet går sin vej Oscarnominerades 1997, och han har därefter också gjort filmer i i Hollywood. Han skrev sin *Concerto Borealis* 2001.

Sedan 1980 har *Arvo Pärt* mestadels varit bosatt i trakten av Berlin, och hans rykte har vuxit. Idag räknas han till världens viktigaste nu levande tonsättare, och det trots (eller tack vare) att han komponerar helt och hållet efter sin egen vilja. Det modernistiskt himlastormande har han för länge sedan lämnat bakom sig, för att istället lyssna sig tillbaka till medeltid och renässans. Den första versionen av *Spiegel im Spiegel* komponerades för violin och piano 1978, och därefter har det följt en lång rad versioner för olika instrumentkombinationer. Verket bygger på ett mycket enkelt motiv som nästan ger musiken en aura av barnets oskuldsfullhet. Över pianoackompanjemanget av treklanger i olika lägen, presenteras en melodi som utvecklas till något koral-liknande, och vars ständigt varierade fraser alltid slutar